

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal love for, at denne udtalelse fra én forsorgshjemsleder, som jeg vil gætte på er lederen af Østervang ved Århus, pludselig bliver til en fuldstændig objektiv dokumentation for, at der er nogle kæmpe problemer. Så vidt jeg husker, er det sådan, at det er ikke mange, der venter over 31 dage bl.a. på Østervang, således at der faktisk ikke er så mange, der er der mere end tre måneder.

Der er også sket det, at mange af vores herberger er blevet steder, hvor man yder en meget betragtelig omsorg for disse mennesker. Man har uddannet personale, man har psykologer, og man har efterhånden eneværelser, således at nogle mennesker, der er meget, meget ensomme og klarer sig utrolig dårligt i en lejlighed, finder en hverdag på nogle af de forsorgshjem og herberger, som de i en vis forstand tilpasser sig og egentlig nødig vil fra, således at det i virkeligheden er en beskyttelse af de mennesker, at de får lov til at bo der. Det er i hvert fald noget, man lige skal tage i betragtning, inden man siger, at det vigtigste er at få dem væk fra forsorgshjem og herberger.

Så vil fru Tove Fergo sige, at det er derfor, der skal være nogle bløde tilbud, og der skal bygges bofællesskaber til dem. Det er også rigtigt nok, og det er noget af det, der var med i den nævnte lovgivning. Hvis man vil komme efter de kommuner, der ikke i tilstrækkelig grad overholder loven, kan man bl.a. indberette dem til tilsynsrådet og få dem til at se på det. Jeg har hele tiden foretrukket at presse kommunerne til at komme med en beretning om, hvad de gør, hvornår de gør det, og hvad deres udbygningsplaner er, og så holde dem fast på, at der skal ske noget.

Jeg vil gerne medgive, at det også efter min smag går alt, alt for langsomt. Jeg synes ikke, kommunerne kan være det bekendt, og jeg ville ønske, at de gjorde noget mere for disse mennesker.

Tove Fergo (V):

Det er blot for at få klarhed over denne indberetning, som ministeren også nævnte tidligere. Hvornår kan vi forvente, at den ligger på bordet? Det er jo flere år siden, at loven blev vedtaget, så det kunne være interessant at få at vide, hvornår vi kan se indberetningen.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Så vidt jeg husker her på stående fod, er det i marts måned, der ligger en bearbejdet udgave af disse indberetninger. Der har allerede været lavet en på et tidspunkt, og man kan bl.a. læse om den i den publikation, der hedder »Sociale tendenser«, 1997, hvor der er en status over, hvor langt kommunerne er.

Vi har så et lille problem med, at mange kommuner er ved at kløjes i, at de får utrolig mange henvendelser fra ministerier og andre centrale myndigheder med alle mulige skemaer og andet, som de skal udfylde. Vi sender bestemt også meget ud til kommunerne, og det gør, at nogle kommuner ikke orker at udfylde alle de skemaer, og det giver os det problem, at det ikke altid er et fyldestgørende billede, vi får.

Det er derfor, vi prøver at arbejde med en bedre model for, hvordan de kan få et ansvar for dette indberetningssystem. Det er noget, jeg lægger meget vægt på, for jeg enig med spørgeren i, at vi har et reelt problem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 465**7) Til socialministeren af:****Tove Fergo (V):**

»Vil regeringen tage nogle initiativer, der kan løse det problem, at herberger og forsorgshjem ikke kan sende klienterne videre, fordi der mangler »bløde« udlusningsboliger?«

Tove Fergo (V):

Det drejer sig om boligtilbudene og udlusningsmulighederne, og vi var også tidligere inde på, at det er vanskeligt at finde boligmuligheder. Der er også nogle problemer med huslejerestancer og misligholdelse af lejligheder, og derfor vil boligselskaberne ikke leje boliger ud til nogle af disse hjemløse.

Jeg vil godt høre, hvilke planer regeringen har for at løse dette problem, som jeg anser for at være et voldsomt og stort problem.

Socialministeren (Karen Jespersen):

For det første var det et stort fremskridt, at vi i 1995 fik skabt lovgrundlaget for, at man kunne lave disse bløde bofællesskaber også til mennesker med sociale problemer, så de ikke kun var for mennesker med fysiske handicap, men også med det, som man kunne kalde sociale handi-